

Vonnis nr. 2425 F° 2

artikel 4.2.1.5°a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk: het opslaan van allerlei materialen, afval en afgedankte voertuigen, waaronder metalen tanks, hopen grond en zand, houten paletten, rollend materieel bestaande uit een tractor, kraan, vrachtwagen en aanhangwagen, houten balken en stronken, ijzerafval en ijzerdraad, allerlei bouwafval en metaalafval, steenpuin e.d.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te Mechelen, dd. 02/12/2016 boek 56 deel T nr. 19892;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester D. V. Bogaerts, advocaat, loco meester L. Eraly, advocaat bij de balie te Leuven, kantoorhoudende te 3150 Haacht, Provinciesteenweg 11;

oOOo

* Op het proces-verbaal van terechtzitting d.d. 24 april 2017 werd door het Openbaar Ministerie een materiële vergissing in de dagvaarding opgeworpen, namelijk "woonuitbreidingsgebied" dient te worden gelezen als "agrarisch gebied".

Beklaagde werd in de mogelijkheid gesteld zich hierop te verdedigen.

* Beklaagde wordt vervolgd voor een stedenbouwkundige inbreuk, namelijk het zonder stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruiken van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen van allerhande materialen, materieel of afval.

Op 18 september 2012 stelden de verbalisanten van de politiezone Heist, belast met milieudienst, vast dat op het perceel grond aan de
te , dat eigendom is van
beklaagde, allerhande materialen en afval was opgeslagen (st. 21).

Vonnis nr. 2425 F° 3

Het perceel van beklaagde is gelegen in agrarisch gebied en het bleek dat beklaagde geen vergunning had voor het gewoonlijk gebruik voor opslag van de materialen op het perceel (st. 17-22).

Het strijdig gebruik werd vastgesteld en er werd een bevel gegeven tot stopzetting en staking ervan op 18/9/2012, dat werd bekrachtigd door de gemeente Heist-op-den-Berg op 27/9/2012.

Op 21 januari 2014 bleek bij hercontrole door de verbalisanten dat de toestand op het perceel ongewijzigd was. Er was nog steeds opslag van het materieel en afval (st. 28-34).

Op 8 april 2014 werd opnieuw nazicht verricht en de toestand bleek hetzelfde gebleven (st. 48-42).

Op 21 september 2015 nam het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg een herstellvordering waarbij het herstel werd bevolen in de oorspronkelijke toestand door verwijdering van al het materiaal, materieel en afval en het rollend materieel / voertuigen onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging (st. 87-92, kaft B).

De Hoge Raad voor Handhavingsbeleid verleende op 19 november 2015 een positief advies (kaft B).

Naar aanleiding van een controle op 5 juli 2016 op het terrein van beklaagde bleek dat beklaagde nog steeds niet voldaan had aan de herstellvordering van de gemeente Heist-op-den-Berg (st. 110,109,108-93).

Beklaagde betwist in conclusies de stedenbouwkundige inbreuk.

Hij stelt dat het perceel enkel gebruikt werd voor een agrarische activiteit, namelijk voor het houden van koeien door de zoon van beklaagde en dat er derhalve geen strijdig gebruik is van het perceel grond van beklaagde.

De aanwezige materialen waren slechts voorlopig aanwezig en waren noodzakelijk voor bouwwerkzaamheden aan zijn woning en dienden verwerkt te worden.

Hij zou zeker niet bewust een inbreuk hebben gepleegd en zo kan geen opzet in zijner hoofde worden weerhouden.

De rechtbank aanvaardt de uitleg van beklaagde niet.

Op 18/9/2012 werd hij in kennis gesteld dat hij geen vergunning had voor de opslag van materialen en dat zijn gebruik van het perceel strijdig was met de agrarische functie.

Bij controle in januari en april 2014 bleek dat beklaagde nog niets had ondernomen om het materiaal te verwijderen hetzij te verwerken.

Vonnis nr. 2425 F° 4

De verwijzing naar zijn moeilijke persoonlijke situatie met betrekking tot zijn echtscheiding maakt geen verschoning uit gezien in juli 2016 nog steeds geen aanvang werd genomen om aan de herstellvordering te voldoen.

De rechtbank meent dat uit de vaststellingen van de verbalisanten en de gevoegde foto's het strijdig gebruik zeer duidelijk blijkt en acht de tenlastelegging lastens beklagde bewezen.

* Met betrekking tot de herstellvordering van de gemeente Heist-op-den-berg is de rechtbank van oordeel dat deze is ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening en dat deze enkel kan worden bekomen door inwilliging van de herstellvordering.

De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar van het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

Een dwangsom van 100 euro wordt opgelegd per dag vertraging vermits hierdoor enkel het herstel kan worden bekomen.

Strafmaat

Het respecteren van de opgelegde stedenbouwkundige reglementeringen is strikt noodzakelijk voor het bekomen van een goed leefmilieu en goede ruimtelijke ordening.

Beklaagde heeft een blanco strafregister.

Hij verwijst naar de achtergrond van de feiten en verzoekt ondergeschikt om een opschorting.

De rechtbank acht dit evenwel gezien de lange tijdsduur van de inbreuken geen passend signaal.

Wel wordt een uitstel verleend om beklagde te motiveren het herstel door te voeren.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en

Vonnis nr. 2425 F° 5

nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging, en bij toepassing van de artikelen 38, 40 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

Herstelt de materiële vergissing in de dagvaarding zoals voormeld.

VEROORDEELT :

- beklaagde hoofdens de feiten van de tenlastelegging tot een geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden,

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 25 december 2016, vermeerderd met 70 decimes, en gebracht op **200 EUR.**

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **146,79 EUR** op heden en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van **51,20 EUR.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28/12/2011 de geldboete van **500 EUR**, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete **3000 EUR** bedraagt.

Vonnis nr. 2425 F° 6

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op **drie maanden** voor de geldboete van **500,- EUR**;

oOo

Beveelt dat het perceel te _____, gekadastreerd als _____ in haar oorspronkelijke staat zal hersteld worden, **namelijk door het verwijderen van al het materiaal, materieel en afval (houtafval, grote stronken hout, steen, bergen grond/zand, oud ijzer, bouwafval, houten blokken, ...) en door het verwijderen van het rollend materieel/voertuigen, binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.**

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

oOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Vonnis nr. 2425 F° 7

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en erover beraadslaagd heeft en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op **tweeëntwintig mei tweeduizendzeventien** in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

A. Mertens,
F. De Bruyne
D. Mariën,

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
griffier.

D. Mariën

A. Mertens